НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Превођење културолошких елемената у делима савремене прозе на енглеском језику

кандидата Светлане Миливојевић Петровић

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1) Датум и орган који је именовао комисију:
15. 3.2022. године Наставно□научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду

2) Састав комисије:

1. др Сергеј Мацура, доцент Филолошког факултета Универзитета у Београду
2. др Андреј Бјелаковић, доцент Филолошког факултета Универзитета у Београду
3. др Данијела Ђорђевић, доцент Пољопривредног факултета Универзитета у Београду

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Светлана Миливојевић Петровић рођена је 8. 2. 1965. године у Чачку. Студије англистике на Филолошком факултету Универзитета у Београду уписалаје школске 1983-84. године, адипломирала је 1987. године са просечном оценом 8,53 у току студија и 9,00 на дипломском испиту. Одбранивши мастер тезу „Мотив антиутопије у делима Маргарет Атвуд *Слушкињина прича* и *Антилопа и Косац*“, стекла је звање мастера 2010. године.Од 1989. до 1999. године радила је као професор енглеског језика у Школи за стране језике Коларчевог народног универзитета, где је водила течајеве енглеског језика општег типа на нивоима од почетног до вишег продужног, а такође и припремне течајеве за полагање испита за стицање дипломе Универзитета у Кембрицу (нивои FCE, CAE и CPE).На катедри за англистику Филолошког факултета Универзитета у Београду ради од фебруара 1999. године као лектор за савремени енглески језик, а од 2017. године као виши лектор. Држала је наставу више дисциплина у оквиру предмета Савремени енглески језик. Почев од 2018. године предаје предмете Писмено превођење са енглеског на српски и Писмено превођење са српског на енглески студентима четврте године студија. Поред рада у настави, бави се превођењем (објављивала је преводе у књижевним часописима), а 2003. године објавила је збирку тестова *English Practice Tests*, намењену пре свега припреми кандидата за стицање дипломе нивоа Proficiency Универзитета у Кембрицу.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. *English Practice Tests*, Креативни центар, Београд, 2003, стр. 3-162.
2. „Мотив антиутопије у делима Маргарет Атвуд *Слушкињина прича* и *Антилопа и Косац*“, мастер рад одбрањен јуна 2010. године на Филолошком факултету у Београду, објављен у: *Зенит* бр. 13, зима 2013, Београд.
3. „Прекретница у приказивању рата у модерном америчком роману: *Црвена значка за храброст* Стивена Крејна“, рад саопштен на међународом научном скупу *Српски језик, књижевност, уметност*, одржаном на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу 24. и 25. октобра 2014 године, објављен у: Драган Бошковић, Часлав Николић (ур.), *Рат и књижевност*, ФИЛУМ, Крагујевац, 2015, стр. 461-465.
4. “Transforming the Realist Narrative Mode in *The British Museum Is Falling Down*: David Lodge’s Literature of Exhaustion”, рад саопштен на конференцији *English Language and Literature Studies: Tradition and Transformation, 5th International Conference of the Englush Department,* одржаној на Катедри за англистику Филолошког факултета у Београду*,* 23. и 24. октобра 2015. године*,* објављен у: *BELLS*no. 9, Belgrade, 2017, стр. 137-144.
5. „Култура спина“, рад саопштен на међународној научној конференцији *Културе упреводу/Cultures in Translation,* одржаној од 4-6. јуна 2015. године на Филолошком факултету у Београду, објављен у: *Наслеђе* бр. 36, ФИЛУМ, Крагујевац, 2017, стр. 225-232.
6. “The Problems of Translation of Cultural Aspects of Literary Texts and Its Evaluation”, рад представљен на Петој међународној конференцији о новим трендовима у настави и тестирању знања енглеског језика, одржаној у Истанбулу 30. марта 2018. године у организацији Канадског института за развој знања (The Canadian Institute for Knowledge Development), објављен у: *Language Teaching Research Quarterly* vol. 7, 2018, стр. 57-64).
7. “History vs. ‘Herstory’? Translating Margaret Atwood’s *The Handmaid’s Tale*”, рад представљен на међународној научној конференцији*Belgrade English Language and Literature Studies: BELLS 90*, одржаној на Катедри за англистику Филолошког факултета Универзитета у Београду 30. мајаи 1. јуна 2019. године, објављен у: *BELLS90: Proceedings, Vol. 1*, Filološki fakultet, Beograd, 2020, стр. 529-534.

8. „Културолошки аспекти превођења прозе Џулијана Барнса“, *Преводилац*бр. 1-2, 2020, стр. 49-62.

1. Преводи са енглеског језика

1. Вилијем Карлос Вилијемс, „Езра Паунд“, *Поезија* бр. 19-20, Београд, 2002, стр. 42-48.
2. Ендру Мар, „Најгоре што је Енглеска дала“, *Реч* бр. 69, Београд, 2003, стр. 349-356.
3. Кингзли Ејмис, „Досије о Џејмсу Бонду“, *Реч* бр. 69, Београд, 2003, стр. 389-402.
4. Пјер Бурдије: „Промишљање државе: генеза и структура сфере бирократије“, *Реч* бр. 71, 2003, стр. 133-155.
5. Марта Нусбаум, „Феминистичка критика либерализма“, *Реч* бр. 71, Београд, 2003, стр. 169-205.

2. Преводи на енглески језик

1. Слободан Лазаревић, Клопка уметности – скривени мимезис у Хамлету/*The Art Trap – the Hidden Mimesis in Hamlet*, ФИЛУМ, Крагујевац, 2006 (билингвално издање), стр. 25-42.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИКАНДИДАТА

Увидом у биографију кандидата, Комисија је оценила да Светлана Миливојевић Петровић испуњава услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНАПОДОБНОСТИПРЕДЛОЖЕНИХКОМЕНТОРА

За коменторесу преложенидр Ненад Томовић, ванредни професори др Зоран Пауновић, академик и редовни професор.

а) Библиографија проф. др Ненада Томовића са најмање 5 релевантних библиографских јединица:

Tomović, N. 2013. “Cultural Content in ELT Textbooks”, *Integrating Culture and language teaching in TEYL*, Conference Proceedings N⁰ 16, Jagodina: Pedagoški fakultet.

Tomović, N. [коаутор] 2017. Nacionalna kultura u udžbenicima engleskog jezika. *Komunikacija i kultura* 7, 32-47.

Tomović, N. [коаутор] 2018. Expanding and outer circle cultural content in English coursebooks commonly used in Serbia. *Inovacije u nastavi-časopis za savremenu nastavu* 31 (3), 140-149.

Tomović, N. [коаутор] 2019. Uticaj L2 i leksički i leksičko—sintaksički kalkovi u prevodu. Studija slučaja. *Komunikacija i Kultura Online* 10 (10), 144-154.

Tomović, N. 2020. *Baš Čelik* u prevodu Elodi Loton Mijatović. *Belgrade English Language and Literature Studies* 12 (1), 269-277.

Tomović, N. 2020. Cultural Elements in Elodie Lawton Mijatović's Translation of Serbian Folk Tales. *BELLS90 Proceedings*, 519-528.

а) Библиографија проф. др Зорана Пауновића са најмање 5 релевантних библиографских јединица:

„Данило Киш и Џејмс Џојс: случај *Уликс*“. *Приступна предавања дописних чланова*, Српска академија наука и уметности, Београд, 2019, 159-169.

„Шекспир и Лаза Костић“, *Глас CDXXVII Српске академије наука и уметности, Одељење језика и књижевности, књ. 30 – 2017*, Београд, 2017.

“Crnjanski i Šekspir”, zbornik radova *Književnost i multikulturalnost*, Filološki fakultet, Beograd, 2013, str. 29-35.

Miloš Crnjanski i engleska književnost“, *Anali Ogranka SANU u Novom Sadu*“, broj 8 – za godinu 2012, str. 20-31, Novi Sad, 2013, ISSN 1452-4112.

“*Uliks.* Prevod?”, *Zbornik Matice srpske za književnost i jezik*, knjiga 52 (2004), sveska 2, Novi Sad, 2004, str. 435-442.

Комисија сматра да оба наставника испуњавају све услове за коменторе ове докторске дисертације.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

Радни наслов теме докторске дисертације

Превођење културолошких елемената у делима савремене прозе на енглеском језику

Научне области које обухвата тема докторске дисертације

Транслатологија, студије културе, семантика, савремена англофона књижевност, социолингвистика

Предмет научног истраживања

У овој дисертацији истраживаће се културолошки аспекти превођења савремене прозе на енглеском језику на примерима одабраних репрезентативних дела из различитих подручја где се енглески језик говори као матерњи или је у званичној употреби, конкретно, из домена културе Велике Британије, Сједињених Америчких Држава, Канаде и Индије. Одабрани аутори о којима је реч, Ијан Макјуан (Ian McEwan), Пол Остер (Paul Auster), Маргарет Атвуд (Margaret Atwood) и Арундати Рој (Arundhati Roy), репрезентативни су у смислу да су њихова дела овенчана бројним престижним наградама, високо цењена од стране критичара, те као таква представљају, између осталог, и одраз култура у чијим оквирима су настале.

Њихова дела чији ће преводи бити анализирани у оквиру овог рада – Макјуаново *Искупљење* (*Atonement*, 2001), Остеров роман*4 3 2 1* (*4 3 2 1*, 2017),*Слушкињина прича* (*The Handmaid's Tale*, 1985) Атвудове и *Министарство неизмерне среће* (*The Ministry of Utmost Happiness*, 2017) Арундати Рој – веома су различита у погледу тематике и наративних поступака. Нека од њих су изразито експерименталног карактера, али свако од њих, на свој особен начин, одражава карактеристике културе у оквиру које је настало.

Да би се истражио степен њихове функционалне еквиваленције, биће спроведена анализа лексичких јединица изворника и превода, полазећи од тезе Јуџина Најде (Eugene Nida) да је илузорно тежити потпуној идентичности поруке изворника и поруке у преводу, већ је довољно постићи њихову функционалну еквиваленцију (Nida and Taber 1974: 12), најпре на семантичком нивоу, а затим узимајући у обзир културну обележеност лексичких јединица садржаних у њима. Наиме, успостављање језичке еквиваленције надилази оквире лингвистике, будући да се у корелацију доводе не само језичке јединице, већ и њихов садржај са свим културолошким и цивилизацијским импликацијама, како узазује Маја Братанић у својој студији *Рјечник и култура* (Bratanić 1991: 9). Студија Братанићеве бави се пре свега проблемима лексикографије, али за потребе анализе у овом раду биће од значаја спознаја да проблеми успостављања „непосредне језичке координације лексичких јединица два различита језика" нису карактеристични само за језике међусобно веома удаљених култура, већ је то случај са сваким паром различитих језика, што се у највећој мери испољава управо приликом превођења (Bratanić 1991: 10).

Анализа превода у овом раду ће се ослањати на испитивање степена еквиваленције лексичких јединица изворника и превода, односно, језика извора (ЈИ) и језика циља (ЈЦ). Појам лексичке јединице ће се користити у значењу у коме га користи

амерички лингвиста чешког порекла Ладислав Згуста (Ladislav Zgusta): појединачна реч или вишечлани исказ који се може наћи у неком лексикографском приручнику као одредница, дакле, у значењу ширем од (често контроверзног) појма реч као најмање значењске јединице којом се оперише у анализи. Практичне предности оваквог приступа, како указује Згуста, огледају се у томе што нису само појединачне речи носиоци лексичког значења и конститутивни елементи реченице, већ је то случај и са двочланим и вишечланим фразама, односно, лексичким јединицама, тако да оперисање овим појмом омогућава да се равноправно анализирају како они једноставнији тако и они комплекснији значењски елементи књижевног наратива (Bratanić 1991: 10).

У мери у којој то контекст буде налагао, анализа ће садржати осврт на преводилачке технике коришћене приликом превођења на ЈЦ и процену њихове адекватности у датој ситуацији, ослањајући се на теоријске поставке садржане нпр. у студији Бориса Хлебеца *Преводилачке технике и поступци* (Hlebec 2009 [2]) или студији Миодрага Сибиновића *Техника превођења* (Сибиновић 1990).

Комплексности књижевног исказа, као што је већ поменуто, додатно доприноси то што се значење књижевног дела не може исцрпсти чисто језичком анализом лексичких компоненти дела: у већој или мањој мери, оно је одређено ванјезичким елементима, превасходно оним који су везани за културолошки контекст дела. Проблеми успостављања непосредне језичке координације лексичких јединица два различита језика о којима је већ било речи суштински проистичу из појаве коју Ладислав Згуста назива „анизоморфизмом“. Ту је реч о различитој организацији постојећих концептуалних односа између речи и њима одговарајућих елемената ванјезичког света. Ово је највидљивије код речи везаних за одређену културу, када поједини предмети или појаве ванјезичког материјалног света постоје само на подручју где се говори одређени језик, док су на говорном подручју другог језика непознати, па сходно томе за њих ту нема имена. У таквим случајевима, лексичка еквиваленција између језика-извора (ЈИ) и језика-циља (ЈЦ) не може се непосредно успоставити. Оно што додатно може компликовати задатак лексикографа и преводиоца јесте чињеница да, чак и када у ЈЦ постоје еквиваленти лексичких јединица ЈИ (на нивоу референцијалног значења), „они често носе различите културне и асоцијативне набоје“ (Bratanić 1991: 10).

Постојање културно обојених (*culture-bound*, *culture-specific*) лексичких јединица, дакле, прирођена је карактеристика сваког језика. Ту је важно имати у виду да се овај проблем не исцрпљује у речима и појмовима чији је садржај изразито културно обојен, већ се јавља и у лексикографским додирима језика говорних заједница чије се културе умногоме подударају и чији се ванјезички светови практично не разликују. Како изричито тврди Згуста, анизоморфизам се може манифестовати кроз било коју компоненту лексичког значења, у било ком степену и у било којој димензији (Bratanić 1991: 11).

Ова појава одавно је у жижи интересовања како културологије тако и транслатологије. Овоме у прилог говоре и резултати можда најдалекосежнијег истраживања преводивости култура спроведеног до сада, чији су резултати сабрани у зборнику радова *Преводивост култура* (*The Translatability of Cultures*) и осветљавају овај проблем како из културолошке тако и из транслатолошке преспективе. Сви аутори који су приложили радове за поменути зборник на питање о томе да ли су културе преводиве у пракси одговарају: „Начелно да, али...“ Колико је велико ово „али“ сведочи и чињеница да један од приређивача овог зборника, Волфганг Изер (Wolfgang Iser), резимирајући резултате овог веома опсежног истраживања, унеколико резигнирано каже да је сваки напор усмерен на превођење култура неизбежно обележен трачком

непреводивости, односно, да се узајамно разумевање култура увек суочава са одређеним степеном несамерљивости међу њима (Iser 1996: 301).

Најзад, будући да три од четири романа одабрана за анализу у овом раду припадају жанру метапрозе, наративни поступци карактеристични за овај жанр по правилу сами по себи усложњавају читаочев проблем раумевања смисла текста, јер, примера ради, ту и празнине у тексту могу бити носиоци некаквог значења. Имајући у виду да су романи Маргарет Атвуд и Пола Остера изразитије метапрозно обележени него Макјуаново *Искупљење*, и да су око смисла појединих места у њиховим текстовима критичари од заната повремено водили велике распре, у таквим случајевима у анализи превода ће се посегнути за књижевно-критичким тумачењима водећих познавалаца опуса ових аутора како бисе установило колико је од тих скривенијих нивоа и слојева значења сачувано у тексту превода. При томе ће се анализа руководити практичном спознајом Милована Данојлића, стеченом превођењем поезије, да известан степен губитка делића смисла оригинала, који је напросто неизбежан у сваком комплекснијем преводилачком подухвату, каткада може бити надокнађен добитком у неком другом аспекту текста – зависно од инвентивности преводиоца.

Циљ истраживања, хипотезе и очекивани резултати

Истраживање има за циљ да испита степен успешности превођења веома захтевних књижевних текстова на српски језик. У раду се полази од хипотезе да се у свим таквим преводилачким подухватима нужно мора рачунати са извесним губицима у процесу преношења поруке са језика изворника на језик циља, али да се такви губици могу у одређеној мери компензирати спремношћу преводиоца на креативни ризик у циљу да се смисао изворника пренесе у максимално могућој мери и очува дух изворног текста. Премда се, по природи ствари, не може предвидети унапред до које је мере могуће постићи функционалну еквиваленцију лексичких јединица изворника и превода, основано се може очекивати да ће анализа довољно репрезентативног узорка преведених текстова показати до које се мере смисао изворника „прима“ у „климатској средини“ српског језика, речено језиком Милована Данојлића, односно, да ће се доћи до дубље спознаје о изгледима на успех преношења поруке изворника на српски језик када се узму у обзир и његови интеркултурални аспекти и дубински слојеви значења у оквиру наративне структуре изворног текста.

План рада и методе истраживања

У уводном поглављу биће изложена теоријска подлога рада. Истраживање ће се темељити на достигнућима следећих научних области повезаних са предметом рада: транслатологије, семантике, студија културе, социолингвистике и књижевне критике.Основу рада представљаће анализа функционалне еквиваленције лексичких јединица ЈИ и ЈЦ, допуњена проценом ваљаности употребљене преводилачке технике. Потом ће уследити четири поглавља посвећена анализи превода четири одабрана романа из четири одабране англофоне књижевности. Завршно поглавље пружиће синтезу сазнања до којих се буде дошло овим истраживањем везано за могућности превођења комплексних књижевних садржаја са енглеског на српски језик.

У основи, истраживачки метод биће упоредна анализа лексичких јединица ЈИ и ЈЦ из перспективе семантике, проширена применом транслатологије на интеркултуралне релације и, по потреби, увидима књижевне критике у дубинске слојеве значења одабраних изворних текстова.

Прелиминарни списак стручне литературе

Примарни извори:

1. Atwood, Margaret, *The Handmaid's Tale*, Vintage, London, 1996.
2. Atvud, Margaret, *Sluškinjina priča* (prevod: Goran Kapetanović), Laguna, Beograd, 2006.
3. Auster, Paul, *4 3 2 1*, Faber and Faber, London, 2017.
4. McEwan, Ian, *Atonement*, Vintage, London, 1985.
5. Mekjuan, Ijan, *Iskupljenje* (prevod: Arijana Božović), Paideia, Beograd, 2003.
6. Oster, Pol, *4 3 2 1*(prevod: Ivana Đurić Paunović), Geopoetika, Beograd, 2018.
7. Roj, Arundati, *Ministarstvo neizmerne sreće* (prevod: Maja Trifunović), Laguna, Beograd, 2017.
8. Roy, Arundhati, *The Ministry of Utmost Happiness*, Hamish Hamilton, London, 2017.

Литература:

1. Aixela, Javier Franco, "Culture-specific items in translation", Alvarez, Roman and Vidal, M. Carmen-Africa, *Translation, Power, Subversion*, Multilingual Matters Ltd, Bristol, 1996.
2. Baker, Mona, *In Other Words. A coursebook of translation,* Routledge, London and New York, 2011.
3. Baker, Mona (ed.),*Routledge Encyclopaedia of Translation Studies*, Routledge, London and New York, 1998.
4. Bassnett, Susan, *Translation Studies*, Routledge, London and New York, 2003.
5. Berman, A.,*Prevođenje i slovo ili konačište za dalekog*, Rad/AAOM, Beograd, 2004.
6. Бибовић Љиљана, „Витменова поезија у преводима Бранка Н. Ђукића, Дубравка Шкурла, Тихомира Вучковића и Ивана В. Лалића",*Мостови*бр. 42, 1980, стр. 157-163.
7. Bratanić, Maja, *Rječnik i kultura*, Filozofski fakultet u Zagrebu, 1991.
8. Catford, J. C., *A Linguistic Theory of Translation*, Oxford University Press, London, 1965.
9. Chesterman, A. and E. Wagner, E.,*Can Theory Help Translators?: A Dialogue Between the Ivory Tower and the Wordface*, St. Jerome Publishing Manchester, 2002.
10. Čović, Branimir, *Umetnost prevođenja ili zanat*. Novi Sad, Književna zajednica Novog Sada, 1986.
11. Čović, Branimir, *Poetika književnog prevođenja*, Beograd, Naučna knjiga 1994.
12. Данојлић, Милован, „У храму природе", *Печат* бр. 500, 15. децембар 2017, стр. 88-89.
13. Eraković Borislava, *O prevođenju urbanog američkog supstandarda*, Pokrajinski sekretarijat za kulturu, obrazovanje i nauku, Novi Sad, 2002.
14. Игњачевић Светозар, „Проблем превођења нестандардног говора". *Мостови*бр. 45, 1981, стр. 32-33.
15. Игњачевић Светозар, „Српски преводи Керолове *Алисе у земљи чуда*", *Преводна књижевост*,1979, стр. 46-57.

16. Iser, Wolfgang, “Coda to the Discussion”, у: Sanford Budick, Wolfgang Iser (eds.), *TheTranslatabilityofCultures*, Stanford University Press, Stanford, California, 1996, стр. 294-302.
17. Jovanović, Mladen, *O prevođenju. Tehnika prevođenja*, Udruženje naučnih i stručnih prevodilaca, Beograd, 2001.
18. Леви, Јиржи,*Умјетност превођења*, Свјетлост, Сарајево, 1982.
19. Newmark, Peter, *A Textbook of Translation*, Prentice Hall, New York, 1988.
20. Nida, Eugene, *Toward a Science of Translating*, E. J. Brill, Leiden, 1964.
21. Nida, Eugene A. & Charles R. Taber, *The Theory and Practice of Translation*, E. J. Brill, Leiden, 1974.
22. Nolan, J.,*Interpretation: Techniques and Exercises*. Multilingual Matters LTD, Bristol/Buffalo/Toronto, 2005.
23. Nord, C.,*Text Analysis in Translation: Theory, Methodology, and Didactic Application of a Model for Translation-Oriented Text Analysis*. 2nd Edition, Rodopi, Amsterdam, New York, 2005.
24. Nord, C.,*Translating as a Purposeful Activity*, St. Jerome Publishing Manchester, 1997.
25. Paunović, Zoran, „Kako čitati prevod?“ (predavanje održano u Narodnoj bilioteci Srbije 2003), http://bif.rs/2014/04/zoran-paunovic-%D0%BAako-citati-prevod/.
26. Pym, A.,*Exploring Translation Theories*. Routledge, Abingdon, 2010.
27. Рајић, Љубиша (ур.), 1981. *Теоријаи поетика превођења*. Просвета,
28. Rasulić, Katarina, *Exploring Semantic Relations*, Faculty of Philology, Belgrade University, 2016.
29. Schäffner, Christina, Kelly-Holmes Helen (eds.), *Cultural Functions of Translation*, Multilingual Matters, Clevedon, Philadelphia, Adelaide, 1995.
30. Сибиновић, Миодраг, *Оригинал и превод*, Привредна штампа, Београд, 1979.
31. Сибиновић, Миодраг, *Техника превођења*, Београд, Завод за уџбенике и наставна средства, 1990.
32. Toury, Gideon,*Descriptive Translation Studies – and Beyond*, John Benjamins, Amsterdam, Philadelphia, 1995.
33. Хлебец Борис, „Винаверови преводи Поових песама“,*Преводилац*бр. 3-4, 2005, стр. 27-47.
34. Хлебец, Борис,*Општа начела превођења*, Београдска књига, Београд, 2009[1].
35. Hlebec, Boris,*Prevodilačke tehnike i postupci*, EBG, Beograd,2009[2].
36. Хлебец, Борис, „Преношење стила и поетске функције у превођењу“, *Књижевно превођење*: *Теорија и историја*. Пожаревац, Институт за књижевост и уметност Браничево-Пожаревац/Књижевна заједница Новог Сада, 1989,стр. 61-67.
37. Хлебец, Борис, „Српски преводи наслова књижевних делана енглеском језику“,*Филолошки преглед*бр. 19, 1981, стр. 45-52.
38. Vidaković-Petrov, Krinka (ur.) *Književno prevođenje: Teorija i istorija*. Požarevac, Institut za književnost i umetnost Braničevo Požarevac/Književna zajednica Novoga Sada, 1989.

VIII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Светлана Миливојевић Петровић подобна за израду докторске дисертације. На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације.

На основу наведених података о предложенимм менторима, Комисија констатује да судр Ненад Томовић идр Зоран Пауновић подобни за коменторе предложене докторске дисертације. На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата, Светлане Миливојевић Петровић, предложене теме докторске дисертације, а да се за коменторе именујудр Ненад Томовић идр Зоран Пауновић.

У Београду, 8. априла 2022. г.

Комисија:

Доц. др Сергеј Мацура

Доц. др Андреј Бјелаковић

Доц. др Данијела Ђорђевић